

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор
 на пів року . . . 10 кор
 на чверть року . . . 5 кор
 на місяць . . . 1.70 кор

За границею

на цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милости, віра не возьмеш,
 бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділь і руских свят • 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хоруцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісламі» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Всепольска льогіка

(X) Нераз уже виказували ми, що у наших всеполяків при їх безмежній загорілості не лише не достає головних підвалин льогіки, але навіть звичайного розуму і такту. Се ми приневолені зазначити і в теперішній хвилі, коли на дневну чергу в державній раді виступила виборча реформа.

Ми вже в попередних статях наводили погляди деяких польских політиків, а також деяких польских дневників, котрих виборча реформа доводить до справдешньої нестями. Але коли спершу провідники польскої політики і польські дневники (окрім радикальних) неначе поражені громом у великий дзвін і прямо станули проти правительства до бою, щоби его повалити, коли опісля всю свою злобу виливали на міністра д-ра Пентака і приневолювали его до уступленя, нині починають з поради політиків холодного розуму як др. Мадейский і ин. годити ся з неминучою koniecznością і придумувати лише способи, як би тут не лише не втратити дотеперішнього стану посіданя, але навіть ще его збільшити.

Річ проголошена презесом кола польского гр. В. Дідушицкого в розправі над заявою міністра-президента про виборчу реформу, була справдешним відворотом після боевого гарцюваня гр. Пініньского в палаті вельмож.

Побіч сеї прилюдної діяльності польских політиків почала ся з їх боку потайна робота, щоби і в посольській палаті звязати ся з усіма противниками виборчої реформи до боротьби, коли в посольській палаті буде внесена правительствена пропозиція, але й з правительством починає ся навіязувати переговори, щоби виторгувати як найбільші користи для кола, а на останку і до Корони підступать ексцеленції по черзі одна за другою, щоби представити цілу грозу такого почину правительства для краю і держави і наклонити до усуненя сеї справи з дневної черги, однак доси без видимого успіху.

Побіч керманичів польского кола прийняло ся також польске дневникарство всяких заходів, щоби всіма способами переконати правительство про потребу скріплення польского живла в Австрії, отже і про потребу признаня значного числа мандатів до державної ради польским послам.

На чолі сего дневникарства стануло всепольске Słowo, котре з питомим собі завзятем і безмежною загорілостю радо би коли вже не зовсім вичеркнути руский нарід зпоміж живих і управнених в Австрії, а особливо в Галичині, то бодай понизити его до ролі справдешнього казочного пелюха.

Мудрагель всепольского Słowa, котрий після своєї всепольскої льогіки рад би зреформувати Австрию, рад би довести до wudrębnienia Галичини, бажає і виборчу реформу скроїти для Русинів якби найкоротший сердак. У своїй високополітичній премудрости Słowo polskie всіло на великого

коника статистики, очевидно приправленої всепольскою льогікою і починає доказувати передовсім, що Галичині належить ся 27 процент мандатів з числа загального призначених на цілу Австрию, себ то 120 мандатів. До сего висліді доходить політик всепольского Słowa на основі числа населеня Галичини, котре має бути підставою розділу мандатів, отже не хоче допустити виключеня неграмотних (значить, що рівень культури не має тут рішати що до розділу мандатів, ані навіть податкова сила). В тім дусі в своїй промові висловив ся в жовтневій розправі над виборчою реформою гр. Дзедушицкий іменем кола, збиваючи виводи д-ра Крамаржа, котрий рад був виключити неграмотних від права виборчого і узгляднити податкову силу, а на тій основі обмежити число мандатів на поодинокі краї, виразно домагав ся збільшеня числа мандатів на 28 процент для Поляків і для Русинів.

Так говорив гр. Дзедушицкий очевидно pro foro externo, але pro foro interno певно зовсім инакше, а ту его думку висловив недавно Dziennik polski, а ще виразнійше Słowo polskie. Дорахувавши ся, що Галичині мало би припасти 120 мандатів задля числа населеня і задля того, що не можна виключати неграмотних (значить, не можна степені культури брати яко критерій при розділі мандатів на поодинокі краї), а так само і сили податкової, Słowo polskie, вернувши з австрійскої області на свою галичку, забуло про головні основні льогіки і починає ось що доказувати: передовсім доказує, що Поляків в Галичині є 55 процент а Русинів лише 42 процент (розуміє ся до Поляків зачисляє майже мільон Жидів, котрі говорять німецко-жидівским жаргоном, а котрих при народописси записували наші комісарі за Поляків). Дальше Słowo polskie показує, що окрім числа населеня треба взяти під розвагу також економічну видатність і на основі не поданих ним жерел вневняє, що Поляки (очевидно з Жидами) платять 79 процент а Русини лише 21 процент податків. На останку доказує Słowo polskie, що треба і степеня культури втягнути в рахубу і узгляднити середне і вище освіанє, вневняє, що на Поляків припадає 80 процент, а на Русинів лише 20 процент населеня з огляду на культуру (але тут також не подає жерела, на котрого основі доходить до таких виводів). Втягнувши все те в рахубу (економічну видатність і культуру, проти чого боронить ся коло у Відні при розділі мандатів), бере ся за основу розділу мандатів у Галичині між Поляків і Русинів і першим признає 4/5, а другим лише 1/5 мандатів, значить на 120 мандатів Русинам лише около 25! Ось така то всепольска льогіка. Перед кількома роками не допущено сина презеса кола до матури в реальній школі яко приватиста, позаяк не виказав ніяких студій, але остає графом і такого уважає ся, що він має wyższe wykształcenie! А кількож таких начи-

слив би між так званою сметанкою галицкою. Чи се має бути та висша культура, за якою промовляє Słowo polskie?!

Русини а виборча реформа.

Бесіда посла Романчука при дебаті над заявою президента міністрів бар. Гавча в справі виборчої реформи.

(Дальше).

Попередні бесідники старались тут виказати, длячого поодинокі виборчі округи не повинні бути рівні і так само після неоднакового ключа малось би розділяти мандати на поодинокі краї. Ось ті аргументи: Речник соціально-демократичного стороництва казав, що до промислових і більших міст раз враз напливає сільске населенє і через те, хочби утворено навіть рівні що до числа людности виборчі округи, то вони згодом вийшли би нерівні. Але чиж се переконуючий аргумент? Се могло би що найбільше промовляти за тим, що ті виборчі округи треба би по якихсь там роках наново уладити, але не за тим, щоби відразу наперед одні округи робити більші, а другі менші. Бо в такім разі могло би й так стати ся, що в якімсь сільским округі повстане яка фабрика або розвине ся взагалі якийсь промисел, чи то заложить ся якась висша школа, або т. п.; через те стягне ся там народу з інших округів, так що виборчий округ вже зразу більший вийде з годом еще більший. Отже того аргументу не можна уважати достаточним.

Другий аргумент вийшов тут від бесідника ческого клубу, котрий сказав, що таких виборчих округів і таких країв, що мають велике економічне значінє і висшу культуру, не можна майже на рівні класти з округами і краями з сего огляду низшими. На сей аргумент натякнув також і п. президент міністрів у своїй бесіді. Алеж і сям причинлено до засади загального рівного виборчого права річ, що з сею засадою не має нічо спільного. Я вже зазначив раз, що населенє виборчого округа або краю або народу не є нічим иншим, як якимсь більшим числом людей. Скорож раз заведе ся рівне для кожної людний право виборче, то й виборчі округи, краї і народи мусять дістати рівне право.

Дивна річ, що і в бесіді п. президента міністрів і в промовах усіх попередних бесідників говорило ся тільки о краях, а не о народах, та що за підставу до розділу мандатів брали лише краї. Краї уважає ся ніби за щось історичного, за щось тривкого, так сказати, незмінного. Тимчасом такий погляд є цілком а цілком хибний. Коронні краї не є взагалі жадні органічні твори а лише механічні; повстали они принадково і розвинули ся та дістали свою теперішню форму також частю наслідком всіляких випадкових подій і в декотрих з них заходили з часом всілякі зміни та й ще можуть зайти. Цілком противно народи є щось тривкого, даного, органічного. Возьмім за приклад Галичину. Я помину ті давні часи, коли Галичина була ще під рускими князями і королями; помину й ті часи, коли вона оставала під польским панованєм, а перейду лиш ті 133 лїт, від коли Галичина належить до Австрії. Кількож то змін позаходило за той час в границях краю! Первісна Галичина з р. 1772. цілком инакше виглядала, як теперішня. В кілько лїт пізнійше прилучено до неї Буковину, і

так було довгий час. При пізніших поділах Польщі і під час Наполеонських воєн прилучено до Галичини землі, що тепер не належать до неї. Опісля знов відділено від неї інші частини, котрі аж пізніше назад вернули до Галичини. Краків прилучено аж пізніше, за те відлучено Буковину. Крім того край в теперішніх своїх межах якийсь час був поділений на дві адміністративні частини отже мовби на два краї з окремими намісництвами в Кракові і у Львові. Чи ж се твір тривкий, органічний? Подібно має ся річ також з декотрими іншими країнами.

Отже не край, а народи треба прийняти за підставу до розділу мандатів, а ключ до сего по тім, що я вже сказав, може бути для всіх народів лише один і той сам.

Коли правительство стане при тім, що число всіх послів має лишитись те саме, як тепер, значить, 425, то випадє оден посол на 60.000 душ населеня ще з якимсь малим додатком; і після сего ключа повинні мандати бути розділені межі поодинокі народи. Правда, що найдуть деякі труднощі при розмежуваню виборчих округів, але ті труднощі не повинні бути так великі.

Врешті маємо вже й приклад на Мораві, де має бути заведений національний виборчий катастр; після того катастру кожний має віддати свій голос у виборчій окрузі тої народности, до котрої він належить, так що навіть мешканці тої самої громади вибирають собі заступників в різних національних виборчих кругах. І я гадаю, що се найліпший спосіб, щоби заборігти всякому національному майоризованю, та що сей спосіб всюди дасть національним меншостям найбезпечнішу охорону. Зокрема повинен він вийти на користь Німцям, котрі, як відомо, в багатьох краях живуть розсіяні в кольоніях, але також і Полякам.

Жалують же ся Поляки і знимають у своїх дневниках страшний крик, що по заведеню загального виборчого права може їх майоризувати руска більшість у східній Галичині, де живе значна часть Поляків, але не у збитій масі. Отже нехай приймуть мое внесенє, а тоді ані один Поляк у східній Галичині не потребує бути майоризований Русинами, бо тоді віддасть кожний свій голос разом з іншими Поляками, в окремій виборчій окрузі. Коли Поляків у східній Галичині разом з Жидами, що заявили ся за польскою мовою, є около 1,200.000, то могли би, числячи 60.000 мешканців на одного посла, вибрати собі в самої лише східної Галичини 20 послів без всякої труднощі і без найменшого небезпеченства майоризації.

Але дивним дивом, коли по таких криках польської печати опісля прийшла вість, що після проєкту правительства мають бути заведені національні виборчі округи, відозвали ся знов цілком інші жалі.

Тепер починають вкати в ось який спосіб: Ми (значить Поляки) стояли доси разом з нашими рускими братами — ми повязані з собою безлічно звязий — а тут маємо бути параз від них відділені і відлучені! Отже чога властиво сї панове хочуть? З одної сторони вони боять ся рускої майоризації, з другої ж знов сторони волять нібито дати ся змайоризувати Русинам, аби тільки не порозривали ся ті ніжні, дорогі звязи, які привязують їх до Русинів. (Дуже добре!)

Се видима річ, що все або майже все існувати буде виборча борба і бути мусить, не тільки між одиницями, але і між політичними та соціальними партіями, класами і т. и. Тому було би великим промахом, як се зазримив вже також п. президент міністрів, колиб тоті виборчі спори хотів хто ще заострювати та щоби втягано ще до сих спорів також чинник національний.

Найліпшим средством щоби усунути національні антагонізми при виборах, є заведенє національного катастру і творенє національних виборчих округів. (Дуже справедливо!) — евенуально навіть без огляду на межі теперішніх країв. Се останнє не булоб також ніякою новою. Як звісно, навіть Поляки годили ся на творенє виборчих округів без огляду на краєві границі, коли то за міністерства Віндшпрєца уложено проєкт виборчої реформи з новою кривою, не ідентичною однак з кривою загального голосованя, утвореною за управи Баденія. Тоді

був навіть референтом дотичного предложєня Поляк і не підносив проти твореня таких округів ніякого заміту.

Позволю собі також на случай, колиб мало прийти до поділу після національностей вспеловити ще одну думку, хоч значую з гори, що се є моя особиста, приватна думка. Є, як звісно, в Австрії вісім народностей — по числу населєня в ось яким порядку: Німці, Чехи, Поляки, Русини, Словінці, Італійці, Сербо-Хорвати і Ромуни. Я отже думаю, чи не було би вказанє, аби і Жидам вільно було в політичнім змислі узнати ся за окрему національність. Се, розуміє ся, не могло би мати впливу на відносини язикові, хоч очевидно є гебраїська мова... (Пос. Дашинський: яко віроісповіданє?) Чи ж мова є однимоким рішаючим моментом для істнованя нації? (Пос. Дашинський: Чи мають Жиди уконституовати ся яко віроісповіданє чи яко раса? — Голоси: Яко раса?) Чи яко раса чи яко віроісповіданє се рівнодушє.

Се загально відомо річ, пане товаришу, що Ірландці вважають себе за окрему народність від Англіїців, хоч говорять одною і тою самою мовою. (Пос. Дашинський: Добре, але Жиди? Яке мають ся вони уконституовати? На якій основі?) Так само, як уконституовали ся Ірландці, живуть не тільки в Ірландії але і в Америці, і ті послідні вважають себе також за окрему націю, хоч говорять одною мовою з Англіїцями, а по часті навіть належать до того самого віроісповіданя.

Як Жиди уконституують ся, се можемо вже полішити їм самим — бо, розуміє ся, годі в тім напрямі ужити якогось примусу. Коли однак хто з Жидів хоче вважати себе за члена окремої жидівської національности, то годі єму сего заборонити, тай годі змушувати Жидів, щоби причисляли себе до иншої якої національности. (Пос. Дашинський: Але як прийде ся до того, щоби розділювати між них мандати?) Так само, як се було би у інших націй, приміром у Німців розсипаних по різних малих кольоніях. (Конець буде).

Політичні вісти.

Справа загального голосованя є головним товчком, який порушує загальну опінію в краю і в державі. Вчєра відбули ся у Львові три рускі народні віча в справі заведеня загального виборчого права, а також на провінцій устроєно ряд віч. У Відні відбуло ся вчєра соціальстичне віче при участі коло 5.000 осіб. Промовляли пп. Еленбоген, Адлер, Зайц, Шумаєр. Еленбоген виступив против пос. Штайна за те, що яко посол пятої курії сьмів виступити против загального права голосованя, та против д-ра Люєгера за єго звісну промову против Жидів-соціальстів. Адлер виводив, що бар. Гавч потребує реформи, а неперейде реформа єго, колиб він показав ся за слабким задля єї переведєня, так се буде гробом для єго правительства, бо народ зділає все, щоби осягнути виборчу реформу, а в першій лінії кине ся до масових страйків. Зайц промовляв против палати панів, а Шумаєр против християнсько соціальних послів. Вкінці візвав голова віча учасників, щоби розійшли ся спокійно без найменших демонстраційних проявів; се і стало ся, так що поліція не мала найменшої нагоди до інтервенції.

На Угорщині привязують надію на остаточний компроміс з угорською коаліцією посредством неофіційної місії д-ра Люкача, б. міністра торгівлі. Люкач розпочав переговори з проводирями коаліції на власну руку і на власну одвічальність, позаяк ситуація видавала ся єму в теперішню пору дуже небезпечною, хочби аж до 19. грудня нічо не стало ся і хочби правительство не приготувало ніяких далеко ідучих плянів, небезпечних для конституції. Могло би — каже др. Люкач — дуже легко стати ся, що палата послів в день 19. грудня мимо того, що була би королівским рескриптом відрочена, не розійшлась би. Тоді не позістало би правительству нічога иншого, лиш для береженя поваги Корони ужити средств примусових, що очевидно зробило би такий роздор межі обома чанниками, котрий вже не дав би ся направи. Отже Люкач пішов насамперед до Ко-

пуга і говорив з ним, а відтак попросив єго, щоби він покликав ще й гр. Юлія Андрашого та гр. Альберта Аппонія. Тоді всі три разом поговорили о ситуації і др. Люкач зробив то спостереженє, що й у політичній коаліції є охота уникати згаданой небезпечности та повести коаліційний комітет такою дорогою, котрою далось би уйти небезпечности. Др. Люкач каже, що через то показала ся можливість залагодити непорозумінє при добрій волі обох сторін. Як здає ся, є тота добра воля дійсно по обох сторонах. В сій хвилі трудно ще сказати, як все піде; то однак уважєє др. Люкач за річ певну, що теперішня хвиля є дуже корисна для залагодженя кризи і було би то звязанє з як найбільшою одвічальністю, якби всі, до котрих то належить, не скористали у відповідний спосіб з сєї хвилі. Та чи справді коаліція скористає з тої, послідної може нагоди, завернути з небезпечної дороги замаху стану — се є тим більше сумніве, що час вже так дуже нагнєть, а нічо єще не стало ся в тім напрямі. Певним є, що правительство не допустить до скликаня сойму на д. 19. с. м., а телеграма доносить, що вчєра прибув до Відня бар. Феєрварі, щоби одержати від цєсаря децизию в тім згляді.

В Київі військова резолюція прибрала величєзні розміри. З причия телеграфічного і почтового страйку, який все єще требає в Росії, заграничні часовиси подають дуже єкспівісти, а місцевим не вільно писати про розгриваючі ся перед їх очима події. І так найновіші „Київскі Отклики“ з суботи заміщують всеєго ось яку звістку „агентської телеграми з Київа до столичних (петербурських) газет“: 28. падолиста до 6. год. 30 мін. вєчером застрайкував телеграф. Приймаєє депеш і почтової кореспонденції цілковито устало. Телеграф занятий війском. Дня 1. грудня збунтували ся дві роти 4-го і 5-го понтонного (піонірского) баталіону. О год. 5. рано сї роти разом з прилучившою ся до них воєннотелеграфічною ротою 14. баталіона саперів виврупили з карабінами і боєвими патронами до кошар 5-го понтонного, 7-го і 14-го баталіонів саперів і до Курського піхотного полку, де до них прилучило ся кілька рот. Опісля з хором музики они відправили ся на залізничий дворець Київ ч. 2, а звідси до міста. На „Єврейскім базарі“ похід закінчив ся проливом крови. Бунтівників передають воєнно-полевому судови. Убито з обох сторін 14 людей, посторонних убито 12, ранєно коло 86 людей. 3. с. м. в Київі оголосили воєнний стан. 2. і 3. с. м. газета з вийком „Київлянина“, з причия заведеня цензурних вимогів, не виходила. 3. с. м. на Полтавській лінії устав рух. Політехнічний інститут закритий. 4. с. м. від ранка відкрито приймаєє почтової кореспонденції. — Очевидно за послідний тиждєнь — про який „Київскі Отклики“, зачнебльовані цензурою, не пишуть нічога — революційний рух зробив величєзні поступи мимо воєнного стану, а як заграничні дневники доносять, збунтованє військо, разом з оруженними робітниками заняли Печерск і кріпость та ведуть формальні битви з „вірними“ полками, які держать само місто в своїй власті. Та всеєж таки чудно, що, як виходить з послідного числа „Київских Откликів“, вчєра, як і давніше, грає в Київі пять театрів, а на засіданю городської думи з четверга дня 7. с. м. зовсім не займаєє ся кровавими подіями на улицах міста, а попри деякі фінансові квестії раджено також над... театральною квестією, іменню як зарадити дефіциту опери.

Новинки.

— **Калєндар.** Ві в торник: руско-кат.: Парамона, Фил.; римо-кат.: Александра. — В середу: руско-кат.: Андрея ап.; римо-кат.: Лукії і Отилії.

— **„Академічний Дім“ у Львові** стане в сих днях під дахом. Величавий двоповерховий будинок при ул. Суліньского напроти ул. Даугоша звертає на себе увагу кожного прохожого, а коли єго викінчить ся, буде окрасою тої частини міста. Єго положєнє дібранє відповідно до цілі, якій має служити, бо лежить недалеко університету, і близько політехніки, лише через цитадельну гору. Комітет будови „А. Д.“ розпоряджав 70 тисячами корон, коли приступав до купна ґрунту. Ґрунт коштував около 46 тисяч корон, а на будову остало около 25 тисяч К. З

претацию, з якою уміє передати особливо Лисенківські композиції. У них вкладає она свою душу, своє серце, не дивож, що єї спів трапляє до глибини душі слухача".

(Конець буде).

Телеграми

з дня 11 грудня 1905.

Відень. Вар. Гавч був в суботу у цесаря на довшим послуханю.

Відень. Грецький король відїхав вчера до Венеції.

Берлин. З Люблина доносять, що в тамошній губернії вибухли селянські розрухи. Селяни рабують і палять шляхоцькі двори. Потверджена сих вістий нема.

Льондон. Туреччина задумує уфортифікувати Дарданелі і в тій справі веде переговори з німецькими фірмами.

Петербург. На оподішних зборах 2000 почтових і телеграфічних урядників ухвалено всіма голосами проти одного дальше страйкувати.

Льондон. Камбель-Баннерман предложив вчера королеви листу нового кабінету а нині мала відбутися міністерияльна рада під проводом короля.

Надіслане.

Ортопедичне заведење

Доцента д-ра Габришевского

тепер площа Марийска 10.

Конкурс

Отсім розписуєсь конкурс на шкіци плянів нової церкви в Тернополи на слідующих условіях:

1. Церква має стати при улиці Міцкевича, фронтом до тойж улиці.

Розміри парцелі будівляної сүть подані в залученім пляві ситуаційнім. Для лучшого зрозуміня ситуації подає ся, що майже против церкви (як в пляві означено) стоїть новий костел проєкту проф. Тальовского, виконаний з цегли (gohbau) і мягкого каміня. Побіч церкви має стати дїм парохіяльний.

2. Стиль церкви має бути візантійско-руський або романський з виключенєм готичкого і барокко і відповідати характерови руских церков і рускому обрядови.

3. Церква має бути виконана з цегли, виправлена гидравлікою або мож ужити каменя тернопільского яко окладини на дико.

4. Церква має містити найменше 4000 людий. Закристії, галерії і входи відповідні до той величини церкви.

5. Кошти будови церкви не повинні переносити 220.000 корон.

6. Шкіци мають бути зроблені в скалі 1:100 і складати ся з рису поземельного, двох видів т. є з боку і з переду і відповідної скількості розрізів для показаня характеристикних частий.

7. Термін надсиланя праць до 1. марта 1906, на руки Всеєвітлійшої Митрополічої Консисторії у Львові, пл. св. Юра ч. 5. до 12. год. в полудне, а для замісцевих термін продовжує ся о 24 годин.

Рецепис почтовий є свідочством наданя праці в терміні жаданім.

8. Пляни мають бути надані в теках (а не в рульонах), заосмотрені в мотто і має бути залучена коверта з тимже моттом і з поданем адреси автора в середині.

9. Нагороди визначують ся три: I. в квоті 800 корон, корон, II. 500 III. 300 корон.

10. Суд конкурсний складають упрошені Єго Ексцелєнцією Високопреосвященієм Митрополитом Андреем графом Шенцицким знатоки під Єго председательством.

11. Рішенє конкурсу наступить в марті 1906 р.

12. Нагороджені пляни стають ся власністю гр.-кат. парохії в Тернополи, як татож застерігає ся купно плянів ненагородженых а через суд конкурсний до закупна порученых за ціну 200 корон, розуміє ся за згодою автора.

13. Ненагороджені і незакуплені пляни можна буде відобрати в місяци липни 1906 р. за оказанєм поквітованя або рецепісу почтового яко свідочства відданя плянів.

14. Застерігає ся право урядженя вистави плянів конкурсных у Львові як і в більших містах на провінції а також право репродукції.

Гр. кат. уряд парохіяльний.

В Тернополи дня 30. падолиста 1905.

Свц. Володимир Громницький.

Colosseum в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. грудня 1905.

Нова сензаційна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлєне. В неділі і свята 2 представлєня о 4. год. попол о 8. год. вечером. Що пятницї High-Life представлєне. Білєти вчасійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9 З купленєм білетом на фотелі, льожі Гряди крісла можна брати даром на представлєне омнібусами Колюссєн, які їдуть коло Віденьскої Каварні.

ЗНАМЕНИТИЙ МІД ДЕСЕРОВИЙ

кураційний по 6 К. „раритас“ медоборів по 6 К. 60 сот. за 5 клгр. франко. Мід в плястрах 1 клгр. 2 К. Від руского замовлєня даю 20 сот. на будову театру.

Кореневич, емер. учитель, Іванчани почта в місци. 177(1-?)

Лев Лопатинський.

ЯБЛОЧНИКАР

комедия в 1 актї, опрацьована після німецького.

Цїна 40 сот.

Набути можна в Ставропигійській книгарні у Львові.

До Америки і Канади перевозить найдешевше і'бусідко ЛІНІЯ КУНАРДА заступництво для Галичини ЙОСИФ АЙЛЕ у Львові, улица Браєрівска ч. 6.

Кашель!

Хто на него терпить, най уживає ви-пробованих усмиряющих і смачних

Kaiser's Brust-Caramellen

2740 нотар. потверджених свідочств стверджує певний успіх при кашлю, хрипці, катарі і флегмі.

Пачка 20 і 40 сотиків. Правдиві лише з маркою охоронною „Три сосни“. Склади: у Львові: С. Гай, аптека; Зигм. Ружер, аптека; Петро Міколяш і Ска, дрогуєрия; Якоб Байзер, аптека; О. ф. Віккер і Син; Кароль Палєвський, аптека; Ів. Шнєлес; М. Лазовський аптека; Адольф Ашкєназі, аптека під зол. словом; І. Шнєс-Поратинський, аптека; Антон Ербар; Едмунд Курпер, дрогуєрия; Лев Калєр, аптека в Бродах; Іоаким Фрідман, апт. в Миколаєві; Зигм. Ротєнберг, аптека в Олєску; Герм. Енгєвндєр в Перемишлянах; Мартин Собєль в Стрию; Д. Роінгер, апт. в Збєрові; Моріц Біббінг, апт. в Станиславіві; Став. Бурса, в Косові; Юліан Новицкий, апт. в Печеніжині; Е. Стєнцєль, апт. в Коломиї; Адольф Дуретєр, апт. в Бережанах; Зигм. Ля дес, аптека в Вишнівчюку; золотислав Нагалєк окр. апт. в Бережанах; Б. Вальє, дрогуєрия в Станиславіві; І. Б. Лик. дрог. в Ярославі; Е. Гєдєр в Надвірні; С. В. Лянґінгер в Самборі; Др. Юл. Францєс, апт. в Тернополи; Вільг. Ляндєсберг, апт. в Бродах; Здєслав Завалєвич в Камінці; Г. М. Фішер апт. в Станиславіві; Аптека під Білим Орлом В. Філіпка в Н. Санчи; Лавр. Цєрман маг. фарм. в Підволочисках; Ігн. Гєшєлес, апт. в Городиу; Ст. Фалєшевський, апт. в Балигороді.

Стация почтова телегр. і зєйзн. Unterthemenau.

Річний оборот поверх 3.000 вагонів.

Унтертеменауска фабрика виробів з глини

ІВАНА князя ЛІХТЕНШТАЙНА

в Unterthemenau bei Lundenburg, поручає: гарні пляни кафелєв вського рода і витривалости на хідичи, дїрці, стайні, подїрї і т. п., дальше пляти мозаїкові в тисячах десєтєв від найпростійшого до найбогатшого виконаня (рїч а продукция 15 мільонів плит) для церков, шкїл, фабрик і т. д., подвійно поливані камінні рури, комини, ремізові рури, поливані цєгли (суховрасовані з найнїсшою витривалостю для пальових будівєль, мокро прасовані для будови каналів), пляти до викладаня стїн і фасада, блискучі пляти, дахїаня вського рода, натуральної краси і поливані у всїх барвах, рури до дренаваня, кафєлі до печий. Ілюстровані цїнник даром і ошатно. Чєсло робітників 700.

ПОДРОЖ до Америки.

Цїна їзди

Гамбург-Новий Йорк

Поспїшним пароходами 7—9 днїв	корон 178
Почтовим пароходами 10—11 днїв	" 172
Антверпія-Канада	" 154
Гамбург-Буєнос Аїрес	" 142

Всяких інформацій що до їзди до Америки Африки, Азії і прогулькових поїздок по Серєдземнім мори удїляє

Лнїя: Гамбург-Америка.

Гєнеральний репрезєнтант для Галичини:

І. ЕТТІНГЕР, у Львові, ул. Городецька 95.